استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴
افشای اطلاعات اشخاص وابسته

سازمان حسابرسی

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴
افشای اطلاعات اشخاص وابسته

فهرست مندرجات

	از بند
هدف	۱
دامنه کاربرد	۲
هدف از افشای اطلاعات اشخاص وابسته	۵
تعاریف	۹
افشا	۱۳
تمام واحدهای تجاری	۱۳
واحدهای تجاری وابسته به دولت	۲۵
تاریخ اجرا و گذار	۲۸
کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴ (۲۰۰۳)	۲۹

سازمان حسابرسی

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴
افشای اطلاعات اشخاص وابسته

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴

افشای اطلاعات اشخاص وابسته

هدف

۱. هدف این استاندارد، ایجاد اطمینان از افشای اطلاعات ضروری در صورتهای مالی واحد تجاری، برای جلب توجه استفاده‌کنندگان به احتمال اثرپذیری وضعیت مالی و سود یا زیان واحد تجاری از وجود اشخاص وابسته و معاملات با این اشخاص و مانده حسابهای فی‌مابین، شامل تعهدات، می‌باشد.

دامنه کاربرد

۲. این استاندارد باید در موارد زیر بکار گرفته شود:

الف . تشخیص روابط و معاملات با اشخاص وابسته؛

ب . تشخیص مانده حسابهای فی‌مابین، شامل تعهدات، بین واحد تجاری و اشخاص وابسته آن؛

پ . تشخیص شرایطی که افشای موارد مندرج در قسمتهای (الف) و (ب)، در آن شرایط الزامی است؛ و

ت . تعیین افشاهای لازم درباره موارد مندرج در قسمتهای (الف) و (ب).

۳. طبق این استاندارد، افشای روابط، معاملات و مانده حسابهای فی‌مابین اشخاص وابسته، شامل تعهدات، در صورتهای مالی تلفیقی و جداگانه واحد تجاری اصلی یا سرمایه‌گذاران دارای کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه بر سرمایه‌پذیر، طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰ صورتهای مالی تلفیقی **یا استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۷** صورتهای مالی جداگانه، **الزامی است. این استاندارد برای صورتهای مالی منفرد نیز کاربرد دارد.**

۴. معاملات با اشخاص وابسته و مانده حسابهای فی‌مابین با سایر واحدهای تجاری گروه، در صورتهای مالی واحد تجاری افشا می‌شود. در تهیه صورتهای مالی تلفیقی گروه، معاملات با اشخاص وابسته و مانده حسابهای فی‌مابین با اشخاص وابسته درون‌گروهی، به استثنای معاملات با اشخاص وابسته و مانده حسابهای فی‌مابین بین واحد تجاری سرمایه‌گذاری و واحدهای تجاری فرعی آن که به ارزش منصفانه از طریق سود یا زیان اندازه‌گیری می‌شود، حذف می‌گردد.

هدف از افشای اطلاعات اشخاص وابسته

۵. روابط با اشخاص وابسته، ویژگی عادی فعالیتهای تجاری و کسب و کار است. برای مثال، واحدهای تجاری، اغلب بخشهایی از فعالیت خود را از طریق واحدهای تجاری فرعی، مشارکتهای خاص و واحدهای تجاری وابسته انجام می‌دهند. در این شرایط، واحد تجاری با داشتن کنترل، کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه، از توانایی تأثیر بر سیاستهای مالی و عملیاتی سرمایه‌پذیر برخوردار است.

۶. رابطه با شخص وابسته می‌تواند بر سود یا زیان دوره و وضعیت مالی واحد تجاری اثر بگذارد. اشخاص وابسته ممکن است معاملاتی انجام دهند که اشخاص غیروابسته انجام نمی‌دهند. برای مثال، واحد تجاری که کالا را به بهای تمام شده به واحد تجاری اصلی خود می‌فروشد، ممکن است با آن شرایط، کالا را به مشتری دیگر نفروشد. همچنین، ممکن است معاملات بین اشخاص وابسته، به مبالغ برابر با معاملات بین اشخاص غیروابسته انجام نشود.

۷. حتی اگر معاملات با اشخاص وابسته انجام نشود، ممکن است سود یا زیان دوره و وضعیت مالی واحد تجاری، تحت تأثیر رابطه با اشخاص وابسته قرار گیرد. وجود رابطه، به تنهایی می‌تواند برای اثرگذاری بر معاملات واحد تجاری با سایر اشخاص، کافی باشد. برای مثال، ممکن است واحد تجاری فرعی به دلیل تحصیل شریک تجاری خود توسط واحد تجاری اصلی یکی از واحدهای تجاری همگروه که فعالیتی مشابه با شریک تجاری پیشین انجام می‌دهد، به رابطه با شریک تجاری خود پایان دهد. همچنین، ممکن است یکی از طرفین، بر اثر نفوذ قابل ملاحظه طرف دیگر، از انجام فعالیت منع شود- برای مثال، ممکن است واحد تجاری فرعی، طبق دستور واحد تجاری اصلی خود، فعالیت تحقیق و توسعه انجام ندهد.

۸. بنا به دلایل ذکر شده، آگاهی از معاملات واحد تجاری، مانده حسابهای فی‌مابین، شامل تعهدات، و روابط با اشخاص وابسته واحد تجاری می‌تواند بر ارزیابی عملیات واحد تجاری توسط استفاده‌کنندگان صورتهای مالی، شامل ارزیابی ریسکها و فرصتهای واحد تجاری، اثر بگذارد.

تعاریف

۹. **در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:**

شخص وابسته **شخص یا واحد تجاری است که به واحد تجاری که صورتهای مالی خود را تهیه می‌کند (در این استاندارد "واحد گزارشگر" نامیده می‌شود) وابسته است.**

الف . یک شخص یا یکی از خویشاوندان نزدیک آن شخص، در صورتی به واحد گزارشگر وابسته است که آن شخص:

۱ . بر واحد گزارشگر، کنترل یا کنترل مشترک داشته باشد؛

۲ . بر واحد گزارشگر، نفوذ قابل ملاحظه داشته باشد؛ یا

۳ . عضوی از مدیران اصلی واحد گزارشگر یا واحد تجاری اصلی واحد گزارشگر باشد.

ب . در صورت احراز هر یک از شرایط زیر، واحد تجاری به واحد گزارشگر وابسته است:

۱ . آن واحد تجاری و واحد گزارشگر، اعضای یک گروه باشند (یعنی هر کدام از واحدهای تجاری اصلی، واحدهای تجاری فرعی و واحدهای تجاری فرعی همگروه، به دیگر واحدها وابسته هستند).

۲. یک واحد تجاری، واحد تجاری وابسته یا مشارکت خاص واحد تجاری دیگر باشد (یا واحد تجاری وابسته یا مشارکت خاص یکی از اعضای گروهی باشد که واحد تجاری دیگر، عضو آن است).

۳. هر دو واحد تجاری، مشارکتهای خاص مربوط به شخص ثالث واحد باشند.

۴. یک واحد تجاری، مشارکت خاص واحد تجاری ثالث باشد و واحد تجاری دیگر، واحد تجاری وابسته همان واحد تجاری ثالث باشد.

۵. واحد تجاری، طرح مزایای بازنشستگی کارکنان واحد گزارشگر یا واحد تجاری وابسته به واحد گزارشگر باشد. در صورتی که واحد گزارشگر، خود، چنین طرحی باشد، کارفرمایان حمایت‌کننده نیز به واحد گزارشگر، وابسته هستند.

۶. واحد تجاری، تحت کنترل یا کنترل مشترک اشخاص مشخص‌شده در قسمت (الف) باشد.

۷. اشخاص مشخص‌شده در قسمت (الف)(۱)، بر واحد تجاری نفوذ قابل ملاحظه داشته باشند یا از مدیران اصلی واحد تجاری (یا واحد تجاری اصلی آن) باشند.

۸. واحد تجاری، یا هر یک از اعضای گروهی که واحد تجاری جزئی از آن است، ارائه‌دهنده خدمات مدیران اصلی به واحد گزارشگر یا واحد تجاری اصلی واحد گزارشگر باشند.

معامله با شخص وابسته انتقال منابع، خدمات یا تعهدات بین واحد گزارشگر و شخص وابسته، صرف‌نظر از مطالبه یا عدم مطالبه قیمت، است.

خویشاوندان نزدیک شخص اعضایی از خانواده هستند که انتظار می‌رود در معاملات با واحد تجاری، آن شخص را تحت نفوذ قرار دهند یا تحت نفوذ وی واقع شوند و شامل موارد زیر است:

الف. فرزندان و همسر آن شخص؛

ب. فرزندان همسر آن شخص؛ و

پ. بستگان آن شخص یا بستگان همسر آن شخص.

حقوق و مزایا تمام مزایای کارکنان (طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹ مزایای کارکنان) از جمله مزایای کارکنان که مشمول استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۲ پرداخت مبتنی بر سهام، است را شامل می‌شود. مزایای کارکنان، تمام انواع مابه‌ازای پرداختی، پرداختنی یا فراهم‌شده توسط واحد تجاری یا از طرف واحد تجاری، در ازای خدمات ارائه‌شده به واحد تجاری است. این مزایا، همچنین شامل مابه‌ازای پرداختی از طرف واحد تجاری اصلی واحد تجاری، در ارتباط با آن واحد تجاری است. حقوق و مزایا شامل موارد زیر است:

الف. مزایای کوتاه‌مدت کارکنان، مانند دستمزد، حقوق و کمکهای تأمین اجتماعی، مرخصیهای استحقاقی سالانه با حقوق و مرخصیهای استعلاجی با حقوق، مشارکت در سود و پاداشها (چنانچه در مدت

دوازده ماه پس از پایان دوره، قابل پرداخت باشد) و مزایای غیرپولی (مانند خدمات درمانی، مسکن، خودرو و کالاها یا خدمات رایگان یا یارانه‌ای) برای کارکنان فعلی؛

ب . مزایای پس از بازنشستگی مانند مستمری بازنشستگی، سایر مزایای بازنشستگی، بیمه عمر پس از بازنشستگی و خدمات درمانی پس از بازنشستگی؛

پ . سایر مزایای بلندمدت کارکنان، شامل مرخصی خدمت بلندمدت یا فرصت مطالعاتی، مزایای وفاداری بلندمدت یا سایر مزایای خدمت بلندمدت، مزایای از کارافتادگی بلندمدت و، چنانچه در مدت دوازده ماه پس از پایان دوره بطور کامل قابل پرداخت نباشد مشارکت در سود، پاداشها و حقوق و مزایای معوق،

ت . مزایای پایان خدمت کارکنان؛ و

ث . پرداخت مبتنی بر سهام.

مدیران اصلی **اشخاصی هستند که بطور مستقیم یا غیر مستقیم، اختیار و مسئولیت برنامه‌ریزی، هدایت و کنترل فعالیتهای واحد تجاری را بر عهده دارند، شامل هر یک از مدیران (اعم از اجرایی یا غیراجرایی) واحد تجاری.**

دولت **به دولت، دستگاههای اجرایی و نهادهای مشابه، اعم از محلی، ملی یا بین‌المللی اشاره دارد.**

واحد تجاری وابسته به دولت **واحد تجاری است که تحت کنترل، کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه دولت است.**

اصطلاحات "کنترل"، "واحد تجاری سرمایه‌گذاری"، "کنترل مشترک" و "نفوذ قابل ملاحظه" در استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۱ توافقهای مشترک **و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۸** سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری وابسته و مشارکتهای خاص **تعریف شده است و در این استاندارد، با معانی مشخص‌شده در استانداردهایی که در آنها تعریف شده است، بکار گرفته می‌شود.**

۱۰. در بررسی هرگونه رابطه احتمالی با اشخاص وابسته، محتوای رابطه، و نه صرفاً شکل حقوقی آن، مورد توجه قرار می‌گیرد.

۱۱. طبق این استاندارد، موارد زیر اشخاص وابسته نیستند:

الف . دو واحد تجاری صرفاً به دلیل داشتن مدیرعامل یا مدیر اصلی مشترک یا به دلیل اینکه یکی از مدیران اصلی یک واحد تجاری، نفوذ قابل ملاحظه بر واحد تجاری دیگر دارد.

ب . دو شریک خاص صرفاً به دلیل اینکه در کنترل مشترک مشارکت خاص، سهیم هستند.

پ . ۱. .....تأمین‌کنندگان منابع مالی،

۲. اتحادیه‌های تجاری،

۳. ارائه‌دهندگان خدمات عمومی، و

۴. ادارات و دستگاههای اجرایی که کنترل، کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه بر واحد گزارشگر ندارند،

صرفاً به موجب معاملات عادی با واحد تجاری (حتی اگر بر آزادی عمل واحد تجاری اثرگذار باشند یا در فرایند تصمیم‌گیری آن مشارکت کنند).

ت. مشتری، تأمین‌کننده، اعطاکننده حق امتیاز، توزیع‌کننده یا نمایندگیهایی که واحد تجاری حجم قابل ملاحظه‌ای از فعالیتهای تجاری خود را با آنها انجام می‌دهد، صرفاً به دلیل وابستگی اقتصادی ایجادشده.

۱۲. در تعریف شخص وابسته، واحد تجاری وابسته شامل واحدهای تجاری فرعی واحد تجاری وابسته است و مشارکت خاص، شامل واحدهای تجاری فرعی مشارکت خاص می‌باشد. بنابراین، برای مثال، واحد تجاری فرعی واحد تجاری وابسته و سرمایه‌گذاری که نفوذ قابل ملاحظه بر واحد تجاری وابسته دارد، نسبت به یکدیگر وابسته هستند.

افشا

تمام واحدهای تجاری

۱۳. روابط بین واحد تجاری اصلی و واحدهای تجاری فرعی آن، صرف‌نظر از انجام یا عدم انجام معامله بین آنها، باید افشا شود. واحد تجاری باید نام واحد تجاری اصلی خود و در صورت متفاوت بودن، شخص کنترل‌کننده نهایی را افشا کند. چنانچه واحد تجاری اصلی واحد تجاری و شخص کنترل‌کننده نهایی، هیچ‌یک صورتهای مالی تلفیقی برای استفاده عموم تهیه نکنند، نام واحد تجاری اصلی بعدی که این کار را انجام می‌دهد، باید افشا شود.

۱۴. به منظور کمک به استفاده‌کنندگان صورتهای مالی برای تشخیص آثار رابطه با اشخاص وابسته بر واحد تجاری، افشای رابطه با اشخاص وابسته در صورت وجود کنترل، صرف‌نظر از وجود یا عدم وجود معامله بین اشخاص وابسته، مناسب است.

۱۵. الزام به افشای روابط با اشخاص وابسته بین واحد تجاری اصلی و واحدهای تجاری فرعی آن، افزون بر الزامات افشای مندرج در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۷ و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۲ افشای منافع در سایر واحدهای تجاری می‌باشد.

۱۶. بند ۱۳ به واحد تجاری اصلی بعدی اشاره می‌کند. این واحد تجاری، نخستین واحد تجاری گروه، پس از واحد تجاری اصلی اول است که صورتهای مالی تلفیقی برای استفاده عموم تهیه می‌کند.

۱۷. واحد تجاری باید حقوق و مزایای مدیران اصلی را در مجموع و برای هر یک از طبقات زیر افشا کند:

الف . مزایای کوتاه‌مدت کارکنان؛

ب . مزایای دوران بازنشستگی کارکنان؛

پ . سایر مزایای بلندمدت؛

ت . مزایای خاتمه خدمت کارکنان؛ و

ث . پرداخت مبتنی بر سهام.

۱۷الف. در صورتی که واحد تجاری، خدمات مدیران اصلی را از واحد تجاری دیگر ("واحد تجاری مدیریتی") بدست آورد، واحد تجاری ملزم نیست الزامات مندرج در بند ۱۷ را برای حقوق و مزایای پرداختی یا پرداختنی توسط واحد تجاری مدیریتی به کارکنان یا مدیران واحد تجاری مدیریتی، بکار گیرد.

۱۸. اگر واحد تجاری در دوره‌های تحت پوشش صورتهای مالی، معاملات با اشخاص وابسته داشته باشد، باید ماهیت رابطه با اشخاص وابسته و نیز اطلاعاتی درباره آن معاملات و مانده حسابهای فی‌مابین، شامل تعهدات، را که برای درک اثر بالقوه این رابطه بر صورتهای مالی ضروری است، افشا کند. این الزامات افشا، افزون بر موارد مندرج در بند ۱۷ می‌باشد. موارد افشا، باید حداقل شامل موارد زیر باشد:

الف . مبلغ معاملات؛

ب . مبلغ مانده حسابهای فی‌مابین، شامل تعهدات، و:

۱. مفاد و شرایط آنها از جمله اینکه آیا آنها تضمین شده‌اند و ماهیت مابه‌ازای قابل ارائه برای تسویه؛ و

۲. جزئیات هرگونه تضمین ارائه‌شده یا دریافت‌شده.

پ . ذخایر مطالبات مشکوک‌الوصول مربوط به مبلغ مانده حسابهای فی‌مابین؛ و

ت . هزینه شناسایی‌شده طی دوره در ارتباط با مطالبات مشکوک‌الوصول مربوط به اشخاص وابسته.

۱۸الف. مبالغ تقبل‌شده توسط واحد تجاری بابت ذخیره خدمات مدیریتی که توسط واحد مدیریتی جداگانه ارائه می‌شود، باید افشا گردد.

۱۹. موارد افشای مقررشده در بند ۱۸، باید برای هر یک از طبقات زیر، جداگانه انجام شود:

الف . واحد تجاری اصلی؛

ب . واحدهای تجاری دارای کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه بر واحد تجاری؛

پ . واحدهای تجاری فرعی؛

ت . واحدهای تجاری وابسته؛

ث . مشارکتهای خاص که واحد تجاری در آن شریک خاص محسوب می‌شود؛

ج . مدیران اصلی واحد تجاری یا واحد تجاری اصلی آن؛ و

چ . سایر اشخاص وابسته.

۲۰. طبقه‌بندی مبالغ پرداختنی به اشخاص وابسته و دریافتنی از آنها، بر حسب طبقات مختلف مقررشده در بند ۱۹، توسعه الزامات افشای مندرج در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ ارائه صورتهای مالی، در خصوص اطلاعاتی است که در صورت وضعیت مالی یا در یادداشتهای توضیحی ارائه می‌شود. این طبقات، به منظور تحلیل جامع‌تر مانده حسابهای مربوط به اشخاص وابسته، ایجاد می‌شود و در مورد معاملات با اشخاص وابسته کاربرد دارد.

۲۱. موارد زیر نمونه‌هایی از معاملاتی است که اگر با اشخاص وابسته انجام شود، افشا می‌شود:

الف . خرید یا فروش کالا (تکمیل‌شده یا تکمیل‌نشده)؛

ب . خرید یا فروش املاک و سایر داراییها؛

پ . ارائه یا دریافت خدمات؛

ت . اجاره‌ها؛

ث . انتقالات پروژه‌های تحقیق و توسعه؛

ج. انتقالات ناشی از کسب مجوز؛

چ . انتقالات ناشی از توافقهای تأمین مالی (شامل اعطای وام و آورده‌های نقدی یا غیر نقدی مالکانه)؛

ح . در نظر گرفتن ذخیره در ارتباط با تضمینها یا وثایق؛

خ . تعهد به انجام کاری در صورت وقوع یا عدم وقوع رویدادی خاص در آینده، شامل قراردادهای اجرایی[1] (شناسایی‌شده و شناسایی‌نشده)؛ و

د . تسویه بدهیها از طرف واحد تجاری یا توسط واحد تجاری از طرف آن شخص وابسته.

۲۲. مشارکت واحد تجاری اصلی یا واحد تجاری فرعی در طرح با مزایای معین که ریسکها را بین واحدهای تجاری گروه تقسیم می‌کند، معامله بین اشخاص وابسته است (به بند ۴۲ استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۹ (اصلاح‌شده در سال ۲۰۱۱) مراجعه شود).

۲۳. این موضوع که معاملات با اشخاص وابسته در شرایط یکسان با شرایط رایج در معاملات حقیقی صورت گرفته است، تنها در صورتی افشا می‌شود که این شرایط قابل اثبات باشد.

---

۱. طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷ ذخایر، بدهیها و داراییهای احتمالی، قراردادهای اجرایی قراردادهایی است که به موجب آن، هیچ‌یک از طرفین، به هیچ‌کدام از تعهدات خود عمل نکرده‌اند یا هر دو طرف، بخشی از تعهدات خود را بطور مساوی انجام داده‌اند.

۲۴. اقلام با ماهیت مشابه، ممکن است به صورت مجموع افشا شود، مگر اینکه به منظور درک آثار معاملات با اشخاص وابسته بر صورتهای مالی واحد تجاری، افشای جداگانه ضرورت یابد.

واحدهای تجاری وابسته به دولت

۲۵. واحد گزارشگر، از الزامات افشای بند ۱۸ در ارتباط با معاملات با اشخاص وابسته و مانده حسابهای فی‌مابین، شامل تعهدات، با اشخاص زیر، معاف است:

الف . نهاد دولتی که دارای کنترل، کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه بر واحد گزارشگر است؛ و.

ب . واحد تجاری دیگری که یک شخص وابسته است زیرا همان نهاد دولتی، دارای کنترل، کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه بر واحد گزارشگر و واحد تجاری دیگر می‌باشد.

۲۶. اگر واحد گزارشگر، معافیت بند ۲۵ را اعمال کند، باید درباره معاملات و مانده حسابهای فی‌مابین اشاره‌شده در بند ۲۵، موارد زیر را افشا کند:

الف . نام نهاد دولتی و ماهیت رابطه آن با واحد گزارشگر (یعنی کنترل، کنترل مشترک یا نفوذ قابل ملاحظه)؛

ب . اطلاعات زیر با جزئیات کافی برای قادر ساختن استفاده‌کنندگان صورتهای مالی واحد تجاری برای درک تأثیر معاملات اشخاص وابسته بر صورتهای مالی آن:

۱. ماهیت و مبلغ هر معامله منفرد بااهمیت؛ و

۲. برای سایر معاملاتی که در مجموع، و نه به صورت منفرد، بااهمیت هستند، بیان کیفی یا کمّی آنها. انواع معاملات، شامل موارد مندرج در بند ۲۱ است.

۲۷. واحد گزارشگر در اعمال قضاوت خود برای تعیین سطح جزئیات قابل افشا طبق الزامات بند ۲۶(ب)، باید نزدیکی رابطه با اشخاص وابسته و سایر عوامل مربوط، مانند موارد زیر، را در تعیین سطح اهمیت معاملات در نظر گیرد:

الف . اهمیت معامله از نظر اندازه؛

ب . انجام شدن معامله با شرایطی غیر از شرایط بازار؛

پ . خارج بودن معامله از عملیات تجاری عادی روزمره، مانند خریدها و فروشهای واحد تجاری؛

ت . افشای معامله برای مراجع مقررات‌گذار یا ناظر؛

ث . گزارش معامله به مدیریت ارشد؛

ج . مشروط به تصویب سهامداران.

تاریخ اجرا و گذار

۲۸. واحد تجاری باید این استاندارد را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۱ یا پس از آن شروع می‌شود، با تسری به گذشته بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، هم در مورد کل استاندارد و هم در مورد معافیت محدود مندج در بندهای ۲۵ تا ۲۷ برای واحدهای تجاری وابسته به دولت، مجاز است. اگر واحد تجاری، کل استاندارد یا آن معافیت محدود را برای هر یک از دوره‌هایی که پیش از اول ژانویه ۲۰۱۱ شروع می‌شود، بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

۲۸الف. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۱ توافقهای مشترک و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۲، منتشرشده در می سال ۲۰۱۱، بندهای ۳، ۹، ۱۱(ب)، ۱۵، ۱۹(ب) و (ث) و ۲۵ را اصلاح کرد. واحد تجاری در صورت بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۱ و استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۲، باید این اصلاحات را اعمال کند.

۲۸ب. واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری (اصلاحات استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۰، استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۲ و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۷)، منتشرشده در اکتبر سال ۲۰۱۲، بندهای ۴ و ۹ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۴ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری مجاز است. در صورتی که واحد تجاری اصلاحات مذکور را پیش از موعد بکار گیرد، باید همزمان، تمام اصلاحات مندرج در واحدهای تجاری سرمایه‌گذاری را نیز بکار گیرد.

۲۸پ. اصلاحات سالانه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی- دوره ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲، منتشرشده در دسامبر سال ۲۰۱۳، بند ۹ را اصلاح و بندهای ۱۷الف و ۱۸الف را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول جولای سال ۲۰۱۴ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. در صورتی که واحد تجاری اصلاحات مذکور را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

کنارگذاری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴ (۲۰۰۳)

۲۹. این استاندارد، جایگزین استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۴ افشای اطلاعات اشخاص وابسته (تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۳) می‌شود.